

Boyoma

Driemaandelijks Nieuwsblad van
Kisangani vzw

België-Belgique
P.B.-P.P.
3720 Kortesseem
BC1813

juli-augustus-september 2007
Afgiftekantoor : 3720 Kortesseem
P209455

Kisangani vzw, Bronstraat 31, 3722 Kortesseem

<http://www.kisangani.be/>

Nr 21

COLOFON

Boyoma
driemaandelijks nieuwsblad
nr 21 jaargang 6 - 2007
juli-augustus-september 2007

Verantwoordelijke uitgever:
Hugo Gevaerts
Bronstraat 31, 3722 Kortesseem

Kisangani vzw
Rurale Ontwikkeling in D.R.Kongo

Zetel en Kantoor:
Bronstraat 31, 3722 Kortesseem
tel. 011 37 65 80
fax 011 37 71 97
e-mail info@kisangani.be
bank 235-0352426-37

Web: <http://www.kisangani.be/>

Foto's: Greet Boets, Rik De Raedt,
Manja Scheuermann

Dit kwartaalblad wordt verzonden aan
geïnteresseerden. Indien u dit blad niet
meer wenst te ontvangen, gelieve het
ons dan te laten weten.

Wie BOYOMA elektronisch wenst te
ontvangen, kan dit melden aan:
info@kisangani.be

Vermeld of u ook de gedrukte versie
wenst.

Contact Provincie Antwerpen
Alain Vandelannoote
Caronstraat 102, 2660 Hoboken
tel. 03 830 51 41
e-mail antwerpen@kisangani.be

Contact Brabant
Wouter en Rina Gevaerts-Robben
Bloemstraat 47, 3211 Binkom
tel. 016 63 25 58
e-mail brabant@kisangani.be

Contact Limburg
Hugo en Manja Gevaerts
Bronstraat 31, 3722 Kortesseem
tel. 011 37 65 80
e-mail limburg@kisangani.be

Contact Oost-Vlaanderen
Rik en Lut De Raedt-Van Laeken
Ten Ede 82, 9620 Erwetegem
tel. 09 360 82 47
e-mail oost-vlaanderen@kisangani.be

Contact West-Vlaanderen
Magda Nollet-Verrmander
D.Mergaertstraat 11, 8800 Roeselare
tel. 051 25 19 01
e-mail west-vlaanderen@kisangani.be

Contacts: Kisangani
Dieudonné Upoki
e-mail ddupoki2@yahoo.fr

Pionus Katuala
e-mail pionuskatuala@gmail.com

Contact: Kinshasa
René Ngongo
e-mail renengongo2002@yahoo.fr

Compost van struikgewas, een veel belovende techniek voor de groentetelers in Kisangani.

Sinds altijd hebben groentetelers teelaarde hier en daar langs de wegen gehaald na de doortocht van de zware voertuigen op het openbaar wegennet. Zo was het ook voor de groentetelers (bieslook, selder, amarant enz) in Kisangani. Deze jonge werklozen hebben zich georganiseerd in een vereniging die nu de trots is van de stad.

Aan de Faculteit Wetenschappen, wordt de akkerbosbouw toegepast en de dierenkweek staat er op punt. "Groente- en fruitteelt" zijn daardoor een constante onder de supervisie van Jean-Pierre Mate. Inderdaad de mest uit de dierenkweek wordt regelmatig verzameld en bewaard in putten, tot de volledige ontbinding tot teelaarde. Vervolgens wordt deze verdeeld over de groentebedden om de groenteteelt (amarant, bieslook, tomaat, aubergine enz.) te bemesten.

Onlangs kreeg deze "groenteteeltschool" het bezoek van Rik De Raedt een fervent

van compostering, die een eenvoudige opstelling liet maken van drie bakken van minstens 1m^3 . Een volledige vormingsdag was voldoende om onze ploeg een opstelling in bamboe te laten maken voor het composteren van allerlei struikgewas en plantaardig afval.

Deze opstelling werkt volgens volgend principep:

- het vervaardigen van de bakken in de schaduw;

- opstapeling van snoeisels, hoofdzakelijk vers en ontdaan van ruw en vervuילend materiaal (takken, grond, beenderen, plastic, batterijen enz.); opstapeling in lagen zodat er luchtcirculatie

kan ontstaan.

- behoud van een zekere vochtigheid;
- de inhoud overzetten na minstens 45 dagen en tot drie maand wachten vooraleer de compost te gebruiken.

Het grote voordeel van deze compost is dat hij gratis is en dus in het bereik van de bevolking, goedkoop, enkel gebruik van aanwezig materiaal zoals bamboe en struikgewas en onkruid.

Het nadeel is dat deze techniek niet genoeg teelaarde geeft om op grote oppervlakten te spreiden, en de tijd die deze techniek neemt (3 maanden om teelaarde te bekomen!)

In een midden, zoals Kisangani en omstreken waar de mensen niet de gewoonte hebben om de mest van hun dieren te gebrui-

ken, kan het goed zijn dat we deze techniek vulgariseren voor een degelijke groenteteelt. Maar we moeten erkennen dat de bevolking nog altijd gewoon is om "om te hakken en plat te branden", wat de "dood" van het Kongolese woud met zich meebrengt.

Het is hoog tijd dat een bewustmakingscampagne met milieu-educatie naar de lokale bevolking toe werkt, gesteund door de overheid, om de nieuwe technieken ingang te doen vinden, zodat een duurzame landbouw in harmonie met het milieu kan ontstaan.

Om deze techniek te kunnen uitbreiden zou het goed zijn moesten we met een degelijke hakseelaar kunnen werken.

In het kader van de vulgarisatie moeten we dergelijke opstellingen op onze verschillende terreinen plaatsen, namelijk in de school van Batiamaduka, in Masako, in Ngene Ngene en op het eiland Mbiye, zodat de dorpeelingen de verschillende stappen kunnen zien en mee doen: "Al doende leren".

Jean-Marie Kahindo Muhongya

Ons Aanbod

Voor geïnteresseerden kunnen wij altijd een interessante avond of namiddag verzorgen met voordracht en beelden over Kongo. Er zijn vele onderwerpen mogelijk: geschiedenis, politiek, flora en fauna en natuurlijk ontwikkelingshulp met onze projecten in Kisangani.

We kunnen dit doen in het hele land.

ROESELARE

PROJECTENBEURS

Voorstelling van Projecten door de Provincie West-Vlaanderen gesteund.

Zondag **18 november** 2007 van **11tot 18 uur**.

Provinciaal Noord-Zuid Centrum

Hugo Verrieststraat 22, Roeselare

Wij zullen er zijn om u onze projecten in Kisangani toe te lichten.

Lobi

“’t Kakken gaat voor ’t bakken, al staat den oven nog zo heet”.

Typisch Vlaamse uitdrukking die iedereen vlot bijtreedt.

Als men evenwel de spreuk een beetje uitrafelt en eruit besluit dat de natuur belangrijker is dan de economie, dat het spontane (en/of dringende?) primeert op het geplande, dan doen de machthebbers en al die er financieel profijt bij hebben niet meer mee.

Omwille van de economie en het geld wordt de natuur en daarmee de hele wereld naar de verdommenis geholpen.

Stapt Afrika daar ook in mee? Vermoedelijk wel want de mens is universeel: “ter wille van de smeer likt de kat de kandeleer.” En katten en co doen dat ook in Afrika.

Is er dan helemaal geen verschil tussen zwarten en blanken, tussen Kongolezen en Belgen?

We zijn allemaal mensen, sympathieke en ambetante (of een combinatie van beide), maar misschien springen er toch een paar

verschillen in het oog.

Stel nu dat Hugo vandaag onverwachts rondloopt in Kisangani en hij ontmoet toevallig zijn oude kok of een oud-leerling of een Kongolese jeugdvriend die op weg is naar zijn werk. Je mag ervan op aan dat hij Hugo stukken belangrijker vindt dan zijn werk, hij vergeet gewoon zijn werk en nodigt Hugo direct uit bij hem thuis, enzovoort. Ook hier primeert het spontane op het geplande. En, geef toe, het menselijke is belangrijker voor hem dan het economische. Het zal hem een dagloon kosten, een uitbrander van zijn baas en, wie weet, misschien zijn baan maar toch kiest hij voor den Hugo. En eigenlijk is het geen keuze, voor hem is het een evidentie, al zijn aandacht, sympathie gaat naar Hugo, van de rest van de wereld, zijn werk inclusief heeft hij geen weet meer. Zalig, niet?

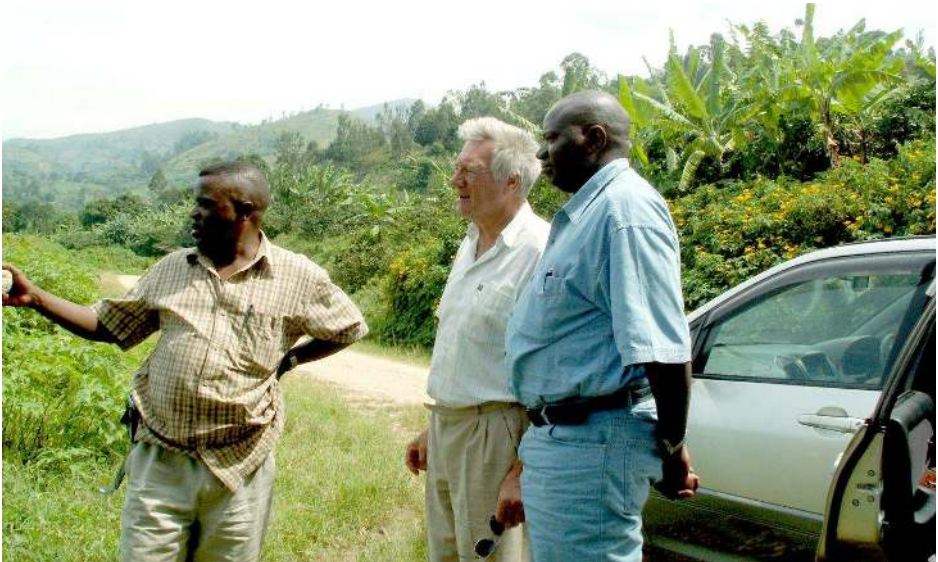
Veel blanken zullen hier toch wel even de wenkbrauwen fronsen maar je mag ervan op aan dat veel Kongolezen in dergelijke

gevallen zo reageren behalve misschien zij die werken voor een blanke baas. Maar dat zegt dan meer over de baas.

Afrikanen zijn opgevoed in een heel sterk familie-, dorps- en clanverband met aandacht voor de levenden en de levende geesten van de overleden leden van hun familie, dorp en clan. Zo maakt Hugo daar eigenlijk ook een deel van uit (van de levenden dan) en is die ontmoeting een geschenk Gods en echt prioriteit. En dat staat in schril contrast met onze logische en praktische mentaliteit. Zou dat mogelijks een verschil tussen hen en ons kun-

nen zijn?

Hier leven wij niet van dag tot dag, we plannen constant, we zijn vooruitziend, we zijn verzekerd tegen alles (vooral tegen zaken die we niet tegenkomen) en op ons 25ste denken we al aan pensioensparen en vergeten bijna te genieten du moment présent. Maar Kongolezen genieten wel du moment présent en vandaag is vandaag en aan morgen wordt niet gedacht. Daarom hebben ze meer tijd en wordt er ginder meer (af)gelachen dan hier al hebben ze er misschien – zeker in onze optiek – minder reden toe. Misschien is dat ook wel een we-

zenlijk verschil tussen hen en ons.

Dat de Kongolezen niet aan morgen denken bewijst: misschien het feit dat er in het Lingala geen typisch woord is voor “morgen”, trouwens ook niet voor “gisteren”. Voor beide woorden gebruiken ze hetzelfde woord: “lobi”. Staat dit woord in een zin met het werkwoord in de verleden tijd dan betekent lobi vanzelfsprekend “gisteren”, in een zin in de toekomstige tijd betekent lobi dus “morgen”.

Lobi (gisteren) wilde hij eindelijk eens die lekkende kraan herstellen.

Hij zal lobi (morgen) de loodgieter even bellen want zijn gade zei hem daarnet dat dát kraantje nog altijd lekt.

Hoekandana?

“Wanneer krijg ik nog eens een bezoekje van jou?”: vroeg hij lonkend.

“Lobi?”: antwoordde zij geheimzinnig, met de klemtoon op het vraagteken.

Hij negeerde vlot die klemtoon en keek dus verlangend uit naar haar bezoekje van morgen maar

eigenlijk bedoelde ze gisteren. Dat heet dan een combinatie van Afrikaanse en vrouwelijke logica.

Wat een vondst: één woord voor 2 begrippen en geen verwarring mogelijk. Toppunt van efficiëntie!

En dat in Afrika, zouden velen durven denken maar niet uitspreken!

Dat ze daar in Blankenland nooit op gekomen zijn!

Piet Duyck

Herinnering aan Frans Geenen

Frans Geenen, medestichter van Kisangani vzw is overleden op 6 augustus 2007.

Frans is geboren in Brussel in 1931. Hij werd onderwijzer maar zocht toen andere horizons op. Hij koos er voor beroepsmilitair te worden en kwam zo in Belgisch-Kongo terecht. Met enkele tussenperiodes in België werkte hij daar de rest van zijn carrière om als Majoor van het Belgische leger op pensioen te gaan. Maar Frans was toen nog jong. Thuis

in België zitten was niets voor hem en hij begon een tweede carrière. Hij werd Belgisch Consul in Kisangani in 1983, onze consul noemde we hem, en onze consul is hij gebleven. Dat heeft een echte betekenis. Hij was de man waar we op konden rekenen, hij stond klaar bij grote en kleine problemen, bij de goede en minder goede gebeurtenissen. Hij was altijd bereid te helpen, een oplossing te zoeken in praktische en administratieve aangelegenheden. Nooit heeft er iemand vergeefs beroep op hem gedaan.

In 1990 werden de contacten met het Zaïre van Mobutu verbroken, ook Frans Geenen keerde terug naar zijn Belgische thuis in Turnhout. Ook nu bleef hij actief.

Zo werd hij ook medestichter van Kisangani vzw. Hij werkte mee de statuten uit en stond altijd klaar ergens te helpen.

Bedankt Frans dat we u hebben mogen kennen, uw vriendschap hebben gevoeld, u hebben kunnen appreciëren.

Kisangani: december 2006, mijn reis

Welke zijn mijn ervaringen in Kisangani als meereizende echtgenote van bezieler Prof. Jean Declerck? Een hele opdracht, na de boeiende relaxen van Manja, Greet en Erik Nollet in Boyoma. Het is ook niet mijn bedoeling een uitgebreid wetenschappelijk rapport te maken van de projecten. Dat hebben alle medewerkers van de faculteit uitstekend neergeschreven in de Boyoma's van Kisangani vzw. Ik ben trouwens erg onder de indruk van hun kennis en van hun inzet.

Wat ons het meest is opgevallen, is de warme verwelcoming en de gulle gastvrijheid, telkens weer, overal waar we kwamen! Op de luchthaven zelf wacht ons, naast de welkome hulp van de protocol, een heuse delegatie van de faculteit. We worden verwelkomd door rector Dudu, door decaan Ndjele, door de werkleiders Katuala en Nsimba! Onze vele koffers worden opgeladen in de goede oude Toyota pick-up van het Rotary project. We rijden

door een verrassend stille en goedmoedelijke stad: geen hectisch verkeer noch zware pollutie zoals in zoveel Afrikaanse steden. Buiten de witte wagens en vrachtwagens van de Monuc (VN-militairen) en enkele zeldzame auto's, zijn de enige weggebruikers hier: de vele voetgangers, de toleka's (fietstaxi's) en een nieuw fenomeen – lichte moto's van Chinese makelij die ook gretig gebruikt worden als taxi's.

's Avonds zijn we te gast bij Leopold en Jacqueline Ndjele. Ook onze vriend Prof. Jean Lejoly is er en Prof. Jan Bogaert. Ook H. Nsimba is hier te gast. Er zijn twee soorten vis op het menu, en geitenvlees. Rijst in overvloed, gebakken bananen, puree van komkommerzaden, en een echte lekkernij: gegrilde rupsen met een heerlijke hazelnootsmaak! Jacqueline is een allerbeste kokkin!

We rijden 's nachts terug, op het duo-zitje van de motos, door een ingeslapen stad. Onze chauffeurs laveren behendig tussen de putten en de kraters in de geërodeer-

de banen.

Het leidingwater is gerantsoeneerd! Geen nood, hier is men vindingrijk! Je plaatst een emmer in het bad onder de open kraan. Je wacht tot de emmer vol is, je zeept je in, en je schept het water uit de emmer om je af te spoelen, zo doen ze 't steeds in Indonesië! Ook aan de vele stroomonderbrekingen is een mouw te passen! De stroom wordt “quartier par quartier” van de stad al dan niet geleverd. Als je syllabus dringend tegen 's anderendaags gekopieerd moet worden in vele exemplaren dan rijd je met de moto van kopieerstalletje met stroom tot het volgende; ach, de nachten zijn lang! En morgenvroeg zal elke cursist een keurige en complete tekst krijgen! Zo hebben collega's Jean Lejoly en Jan Bogaert het opgelost! En hier worden ze met zin voor humor

“le joli” en “le beau gars” genoemd!

Ach, dit tekort aan water en stroom, je kan er negatief over doen. En ja, het is een paradox met die machtige Kongo-stroom in de buurt en de krachtcentrale op de waterval van de Tshopo, een zijrivier. Maar de turbines en de pompen werken slechts op halve kracht. Ze moeten hersteld worden of vervangen. En 't is ook waar, de huizen en de meeste gebouwen moeten opgekalefaterd worden en smeken om een likje verf, en de plantsoenen liggen er stoffig en onverzorgd bij! Maar vergeet niet, materiaal en grondstoffen zijn hier schaars en duur, en de lonen! Zo niet onbestaand, zijn ze ontoereikend om te voldoen aan de levensnoden van grote gezinnen. Zeg nu zelf, je moet wel blijk geven van een buitengewone motivering om hieraan iets te doen ten gunste van de gemeenschap.

En toch, die motivering, die bekommernis om te groeien, die is er, dat hebben we meermaals kunnen ervaren.

En dat vooreerst op de faculteit zelf: er wordt gestreefd naar dit hoogstaand academisch onder-

wijs dat de universiteit van Kisingani aan de top bracht op gebied van agronomie. Er is een strengere juring van de eindwerken, de onderwerpen moeten gekozen worden in functie van de bevolking en de omgeving en moet ze ten goede komen.

Dat heeft o.a. Willy Magilu Malembe verwezenlijkt met zijn licentiaats-eindwerk voor botanica. Zijn onderwerp is de *Treculia africana*, een goedgedocumenteerde studie over die boom die zo nauw deel is van onze projecten.

En dat de kennis reeds toegepast wordt te velde, hebben we bij verschillende bezoeken kunnen vaststellen. De proefvelden met rijen leucena liggen er keurig bij. De ananaskweek van Prof. Mate is beloftevol. De bananenopbrengsten zijn gestegen, dit is te danken aan Prof. Benoît Dheda die zijn opleiding volgde bij Prof. Swennen aan de KULeuven. De hulp van onze sponsors is goud waard: zo werden de varkensstallen voorzien van nieuwe afsluitingen en golfplaten daken. Alles is netjes, de varkens zijn gezond, en zo te zien, zalig blij aan het vermenigvuldigen. De moeders

en hun kroost in de aanpalende konijnenhokken stellen het ook goed, en toch probeert men hier de kweek te verrijken met die van rietratten, die zowat te vergelijken zijn met onze muskusratten. Eenden, ganzen en kippen ruimen het afval op van de betonvloer die kraaknet gehouden wordt. Dit alles onder toezicht van Prof. Upoki. Hij is samen met veel collega's van deze faculteit een leerling van Prof. Hugo Gevaerts, die de volledige werking van deze projecten vanuit België superviseert.

In een naburige loods is de geschonken molen "moulin Albert" op volle toeren aan het malen: maïs en maniok van de omwonenden wordt tot bloem vermalen.

De Faculteit heeft jaren geleden

een gevarieerd bos aangeplant op de campus. Dat is nu gegroeid tot een mini oerwoud. We vinden er o.a. de Treculia, de wonderboom van het Rotaryproject met de eiwitrijke zaden.

Een 10-tal jaar geleden bij nieuwe aanplantingen met jonge Treculia werden boompjes geschonken aan het nutritioneel centrum Mwana Mapendu, dat gekoesterd wordt door Rotary Roeselare. We bezoeken het tehuis dat een fleurige indruk maakt, met goed doorvoede en schuchter lachende kinderen. Onze positieve indruk wordt bevestigd door de Kongolese zusters die het centrum runnen. Er zijn nu geen schrijnende toestanden meer, de moeders kunnen hun kleintjes een veelzijdige voeding toedienen. En de Treculia zijn forse bomen geworden: de oogst zal goed worden!

Jean Lejoly komt ons ophalen: er wordt een visvijver leeggehaald en dat mogen wij niet missen! 's Morgens vroeg werd het water van de eerste vijver doorgesluisd naar de volgende, de vissen worden tegengehouden. Je ziet ze weldra spartelen in het zakkende water. Heel het dorp helpt luidruchtig bij de vangst. De kinderen wentelen zich in de modderbodem om toch de laatste spartelende visjes te grijpen. Ze komen er als kleibeelden uit, met een gelukkige grijns op hun snoetje, en met de buit triomfantelijk opgeheven. Als de vijver leeg is wordt hij drooggelegd en zo ontsmet. Daarna kan die opnieuw voor de viskweek worden gebruikt. De vijver wordt dan opnieuw gevuld met water uit de beek en de pootvis erop gezet. Het is aangeraden dierlijke mest en bladafval toe te voegen.

De faculteit heeft elders onder leiding van Prof. Joseph Ulyel de techniek van de gecombineerde vis- en rijstcultuur toegepast en met succes aangeleerd aan de bevolking. In de moerassige vallei van de Djubu Djubu werden ondiepe vijvers uitgegraven. Daar worden jonge rijstplantjes op uit-

gezet. Deze velden worden nu verrijkt met snelgroeiende Azola als groenbemesting.

Hier vindt men de grootste concentratie aan deze rijstvelden. Het beslaat nagenoeg de oppervlakte van enkele voetbalvelden. Dit is te danken aan de financiële steun van de groep "Vrienden uit België" een groepering van Belgische ondernemers onder initiatief van de heer Pierre Godfroid.

Vandaag 6 december is de dag van de investituur van President Joseph Kabila. We luisteren mee naar het radiorelaas in de scha-

duw van het palmbledenprieeltje van het dorp. We smullen van de vers geroosterde visjes die worden doorgespoeld met een "primus" of een "sucré". De commentaren zijn voorzichtig optimistisch en de woorden van de President "la récréation est terminée" worden met een optimistisch lachje onthaald. Een echte "récréation" hebben ze hier nooit gekend. Maar je voelt duidelijk dat er bij de aanwezigen hoop heerst op eindelijk betere tijden: de verwachtingen zijn groot. Als 's avonds onverwacht vuurwerk wordt aangestoken is de onmiddellijke paniek op straat voor ons verbluffend. Maar voor de mensen hier zijn de trauma's van de schietpartijen van de recente oorlogen nog niet uitgewist.

Bij het ontbijt krijgen we bezoek van Maman Colette. Ze hoopte op een brief uit België en vertrouwt ons haar schrijven toe voor Florentine en Magda. Want de post is hier voltooid verleden tijd.

We krijgen een lift van twee vriendelijke studenten om een paar bezoeken af te leggen. We hebben Prof. Jean Pierre Mate gemist want hij doceert voor 3 maand in Butembo. Hij hield er aan dat we zijn vrouw en zijn "nombreuses filles" zouden ontmoeten! Hij en zijn vrouw hebben 4 flinke, mooie dochtertjes en nog 2 deugnietjes van jongens, een vrolijke bende. Het zijn z'n oogappels.

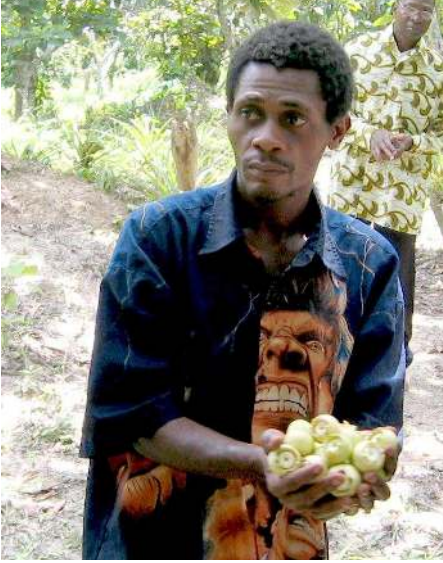
We bezoeken het bureau van B. T.S. (Belgische Technische Samenwerking) in het prachtige gebouw van de vroegere Compagnie Maritime. Ook hier heeft men toekomstprojecten: de grote lokketenzaal wordt een ontmoeting- en conferentiecentrum. Er wordt een openbare bibliotheek ingericht met boeken, video's en DVD's, geschonken door het Belgisch leger.

's Avonds worden we verwacht op een ontmoetingsbijeenkomst

in de faculteit. Gelegenheid voor mij om er met de echtgenotes van de meeste wetenschappers te "verzusteren". Zoveel mooie vrouwen bijeen, stuk voor stuk prinsessen! Kans voor iedereen om zijn woordje te plaatsen onder leiding van de protocol, woorden van dank en uitingen van wederzijdse waardering. De vrolijke noot komt van Leopold Ndjele die vertelt dat hij in België hollandse maatjes heeft geproefd tot ongeloof van zijn vrouw die zich niet kan voorstellen dat je de vis rauw kan opeten. De vis en het vlees die wij hier opgediend krijgen zijn alleszins heerlijk gegrild.

Het is zondag. Ons laatste bezoek gaat naar het 17 km lange eiland Mbiye. Het is gelegen op de Kongo-stroom en is bewoond door verschillende dorpsgemeenschappen. Dit bezoek ligt ons nauw aan het hart omwille van de indrukwekkende financiële bijdrage in het project door de Groep Vandemoortele.

Het feestelijk onthaal gebeurt onder tromgeroffel van een heus orkest. Van op de stroom komt een prauw aanvaren met acht roeiers en drie bizarre silhouetjes die

overtuigd een lenig ritueel dansen. Het blijken jongetjes in panjes te zijn helemaal wit beschilderd en met de hoofdtooi van dierenvacht.

Na de ontvangst is het tijd om bomen en struikgewas in te duiken om de verwezenlijkingen van het project te bezoeken. Het is een project met heel wat ambities: vooreerst een deel van het tropisch primair woud hier te bewaren en te beschermen tegen kaalkap, daarnaast aan herbebossing doen, en beplantingen voorzien voor de noden van de dorpen, verder duurzame velden aanleggen in de nabijheid van die dorpen. Hierbij wordt ook vulga-

risatie beoogd door het voorbeeld te geven. En er wordt steun verleend aan de dorpelingen met raad zowel als met materiaal. Gelegenheid om nieuwe gewassen te ontdekken, zo de mispels die hier een uitbundige oogst zijn van gele sappige vruchten. Er kan lekkere confituur van gemaakt worden maar de bevolking eet dat niet.

Prof. Dauly Ngbonda, pediater en rector van de universiteit nodigt ons uit op een gastenmaal voor ons vertrek. De rector neemt het woord: het wordt een pleidooi voor een blijvend mooie samenwerking. Hij doet een pathetische oproep, heel emotioneel geladen: "We hebben zoveel afgezien de laatste decennia, meer dan ooit zijn we uiterst kwetsbaar, alstublieft laat ons niet vallen."

Nee rector Dauly, dat doen we nooit!! Al die volgehouden inspanningen die grote inzet, met het beste van onszelf misschien is het maar een scheutje water voor dit groot dorstig land? Als met dit beetje water het plantje "toekomst" kan groeien en vruchten dragen dan is het goed.

Agnes Declerck-Van den Abeele

AGENDA

HASSELT

maand oktober 2007
= Congolese maand

www.hasseltcongo.be

Vele boeiende activiteiten met o.a.

CONGODEBAT:

Woensdag 24/10/2007

Universiteit Hasselt
Campus Diepenbeek

**Zit de Congolese toekomst
in de grond?**

Onder leiding van Roger Huisman

Afsluiting zaterdag 27/10
Ontmoetingscentrum Godsheide
Kiezelstraat 118, Hasselt
o.a. **Praatcafé** (18-19 uur)
met medewerking van
Kisangani vzw

FISCAAL ATTEST

U krijgt een fiscaal attest voor

GIFTEN VANAF

**€ 30,00 onder voorbehoud van
een hernieuwde goedkeuring
van ons dossier door het Minis-
terie van Financiën.**

Dit attest wordt desgevallend aan
u verzonden einde februari 2008.

U kunt daarvoor storten op de re-
kening van

Kisangani vzw Bronstraat 31 3722 Kortesseem rekening nr 235-0352426-37.
--

KERSTMARKTEN

ROESELARE

Zondag **15 december** 2007
Zaal Ter Beke
Parochie **H. Godelieve**
Gitsestraat te Roeselare

GENK

Het Genks Comité
van Ontwikkelingssamenwerking
organiseert een

Wereldhappening

Zondag **18 november** 2007, van
13 tot 18 uur.

Cultuurcentrum Genk
Dieplaan 2, 3600 Genk

We stellen er onze projecten voor
en we verkopen er onze wens-
kaarten en Kongolees artisanaat.

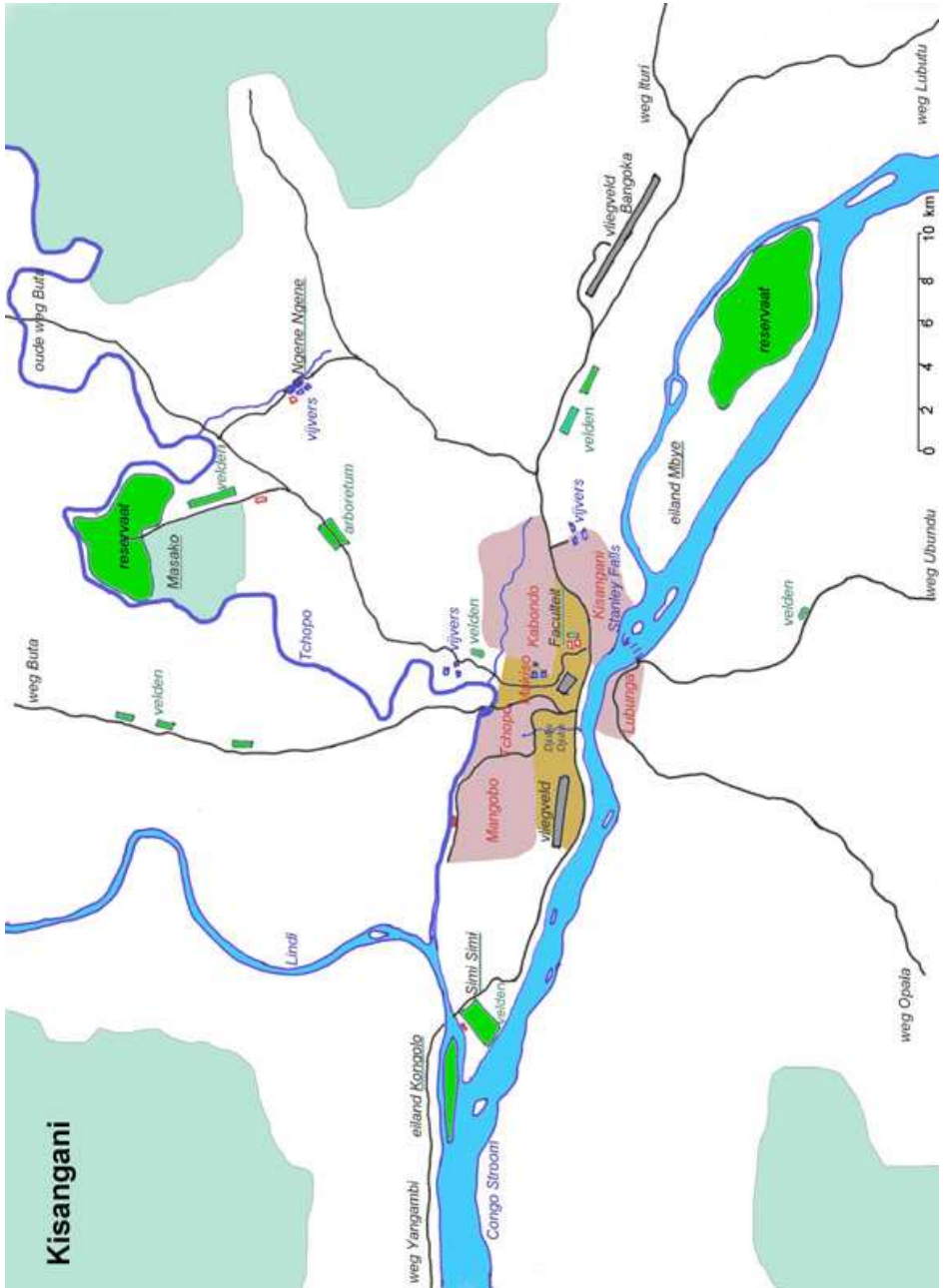
Wij zullen er u onze projecten
voorstellen en we kunnen u
wenskaarten verkopen en Kongo-
lees artisanaat.

DIEPENBEEK

Maandag **12 et 19 november**
2007 zijn we op de
Universiteit van Hasselt
te **Diepenbeek.**

We zijn met een stand op de
Agora van 10 tot 17 uur.
We stellen er onze projecten voor
en we verkopen er onze wens-
kaarten en Kongolees artisanaat.

**We hopen u op één van deze gelegenheden te ontmoeten. U
bent allen van harte welkom!**

onze projecten in Kisangani krijgen steun van

VELE SCHENKERS

LEYSEN HUMANITAS

LOTUS BAKERIES nv

en vele andere clubs